

Helmut Henrichs
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Midlertidigt ansatte — forordning nr. 2274/87 af 23. juli 1987 —
artikel 4 — samlet bruttovederlag — begrebet
'ved lov eller administrativt fastsat sygeforsikringsordning'«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 24. juni 1993 613

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — bebyrdende afgørelse — manglende henvisning til retsgrundlaget ikke medført nogen tvetydighed for adressaten — krænkelse af begrundelsespligten — foreligger ikke (Tjenestemandsvedtægten, art. 25, stk. 2)*
2. *Tjenestemænd — søgsmål — Rettens kompetence — fortolkning af et begreb i national ret med henblik på anvendelsen af en vedtægtsbestemmelse — omfattet*
3. *Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — endelig udtræden af tjenesten — godtgørelse — beregningsmetode (Rådets forordning nr. 2274/87, art. 4, stk. 4)*
4. *Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — endelig udtræden af tjenesten — dækning ifølge den fælles sygeforsikringsordning — betingelse — ikke dækning ifølge en anden ved lov eller administrativt fastsat ordning — rækkevidde — kriterier for tilsvarende ydelser — udelukkelse (Tjenestemandsvedtægten, art. 72; Rådets forordning nr. 2274/87, art. 4, stk. 6)*

1. Den omstændighed, at en bebyrdende afgørelse ikke indeholder nogen henvisning til sit retsgrundlag, udgør ingen krænkelse af den i vedtægtens artikel 25, stk. 2, fastsatte begrundelsespligt, når det er tilstrækkeligt godtgjort, at beslutningens adressat ikke kan nære tvivl om hjemmelen.
2. For så vidt anvendelsen af en vedtægtsbestemmelse afhænger af anvendelsen af en retsregel, der henhører under en af medlemsstaternes retsorden, tilsiger hensynet til rettens behørig pleje og til, at vedtægten anvendes korrekt, at Rettens kontrol heraf ligeledes angår den måde, hvorpå en fællesskabsinstitutions ansættelsesmyndighed har anvendt en af medlemsstaternes nationale ret.
3. Artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 2274/87 — om indførelse af særlige foranstaltninger vedrørende midlertidigt ansattes udtræden af tjenesten i De Europæiske Fællesskaber — skal fortolkes således, at den indtægt, der skal fratrækkes i den i nævnte artikels stk. 1 omhandlede godtgørelse er den, som modtageren af godtgørelsen oppebærer i sin nye arbejdsmæssige situation, således at der alene foretages nedsættelse med de behørigt attesterede sociale udgifter, som den pågældende har betalt, og før ethvert nationalt skattefradrag. At der herved ikke tages hensyn til de indbyrdes forskelle mellem de nationale skattesystemer, navnlig skatteprogressionen, kan ikke antages at være en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
4. Artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 2274/87 — om indførelse af særlige foranstaltninger vedrørende midlertidigt ansattes udtræden af tjenesten i De Europæiske Fællesskaber — skal fortolkes således, at en midlertidigt ansat, der oppebærer den ved nævnte forordning fastsatte godtgørelse, og som er omfattet af en national ordning for social beskyttelse oprettet i offentligretligt regi, såsom den tyske »Beihilfe«-ordning med dækning i tilfælde af sygdom, ikke kan være omfattet af den fælles sygesikringsordning ifølge vedtægtens artikel 72, hvorved spørgsmålet om ækvivalensen mellem ydelserne under det ene og det andet system er irrelevant.